

ՄՇԱԿ

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԱՐԾՈՒՆԵՐ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից).

Ցայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.

Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր տողատողին 10 կոպէկ.
Տ է լ է Ֆ օ Ն № 253.

ԿՈՒՍԱՆԱՑ ՎԱՆՔԻ ՄԱՅՐԱՊԵՏ

ԵՒԵԳ-ՍԱՐԿԱՆԵՐՈՒՆԻ ՓԵՐՐՈՆԵԱ ԽՈՒՐԵԱՆՑԻ

Թողութիւն տեղի կունենայ ամսի 24-ին, շաբաթ օրը, Սոջիկանքի եկեղեցու դռնի մէջ. պատարագից յետոյ, որ լինելու է նոյն օրը առաւօտեան ժամը 10-ին Կուսանաց
վանքի մ. Ստեփաննոս եկեղեցում: Ամբիթները ամենայն օր երեկոյեան ժամը 6-ին:
Իսկ ուրբաթ երեկոյին ժամը 4-ին մարմինը կը տարվի եկեղեցի:

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Ժողովրդական մի աղէտի դէմ.—ՆԵՐՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կառավարչական հաղորդագրու-
թիւն. Մատենագրութիւն. Մի նոր բանկ. Դե-
րասան Մ. Աղայեան. Նամակ Շամախուց. Ներ-
քին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Հեռա-
ւոր Արևելքում. Նոր-Տարի.—ՀԵՌԱՅԻՆԵՐ.
—ՏԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ.
Մի հետաքրքրական քննութիւն:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՄԻ ԱՂԵՏԻ ԴԵՄ

Թիֆլիսում դիտաւորութիւն կայ առա-
ջիկայ մեծ պատի երրորդ և չորրորդ շա-
բաթներում կազմել մի յատուկ ցուցա-
հանդէս, նուիրված թորախախ ուսումնա-
սիրութեան և առնասարակ թորքերի ա-
ռողջապահութեան գործին: Այդ ցուցա-
հանդէսում պէտք է հանդէս բերվեն
բազմաթիւ նիւթեր վերաբերեալ թորախա-
խի զարգացմանը երկրագնդի զանազան
մասերում և կարողացվեն մի շարք դասա-
խօսութիւններ այն միջոցների մասին, որ
գործադրում է ներկայումս գիտութիւնը
մաքառելու թորախախ կատարած աւե-
րումները դէմ:

Թորքերի առողջապահութեան հարցը
այժմ առաջիկ է որոշ սոցիալական նշա-
նակութիւն: Դիտողութիւնները և ձիւղ
վիճակագրութիւնը պարզել են, որ թոր-
քախտը չափազանց տարածված հիւան-
դութիւն է և հալումը է անուշ ամբողջ
ժողովրդական մասաններ: Առաջ կար-
ծում էին, թէ թորախախ միայն չափա-
զանց քնքոյշ, մեղի և շաղկ հեանքի ար-
դաւր է, իսկ այժմ պարզված է, որ նա
աւելի մեծ զոհեր է տանում ժողովրդի
անապահով դասակարգերից, որոնք ունեն
մնուկդի, հագուստի, մաքուր օդի և առ-

հասարակ կեանքի անհրաժեշտ պակասու-
թիւններ:

Այդպիսով յայտնագործվում է, որ մենք
գործ ունենք ներկայ դէպքում ոչ թէ
մի բժշկական մասնագիտական հարցի
հետ, այլ հասարակական և ժողովրդական
մի աղէտի հետ, որ պահանջում է ժողո-
վրդի մտածող մասից լուրջ ուշադրու-
թիւն, որպէս զի ձեռք առնվեն էական
միջոցներ այդ աղէտը վերացնելու և նրա
տարածմանը արդէք հանգիստնալու հա-
մար:

Առաջիկայ ցուցահանդէսը պէտք է
կազմվի յայտնի բժիշկ Բլումենտալի գոր-
ծակցութեամբ և այդ պատճառով կարող
է աշողութիւն ունենալ: Բլումենտալ ու-
նի պատրաստ իր արամագրութեան տակ
ամեն տեսակ ժողովածուներ, քարտէզ-
ներ, աղիւսակներ, գործիքներ և գրքոյի-
ներ, որոնք վերաբերում են թորախախ
ուսումնասիրութեան և հակաթորախախ
գործի կազմակերպութեանը: Եթէ Բլու-
մենտալի ժողովածուներին աւելացվեն և
այն նիւթերը, որոնք գոյութիւն ունեն
մեր երկրի մասնագէտների և բժշկական
ու վարչական հիմնարկութիւնների մէջ,
կը գոյանայ մի լիակատար գործ, որ կը
նպաստէ ժողովրդական այդ աղէտի դէմ
մաքառման հարցը զննելու գործնական հո-
ղի վրա մեր երկրում: Իսկ ժամանակն է,
որ մենք մի շարք նպատակայարմար մի-
ջոցներով, բուժարաններով, ասանա-
րիւններով, առողջապահական կարգա-
դրութիւններով կուր յայտնենք թորախախ
դէմ, որ առատ հունձներ է տնում մեր
երկրում և խլում մեր ժողովրդի ծաղիկ
ոյգերը:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԻ ՀԵՏԱՔՐՔՐՈՒՄԱՆ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ

I

(Հայրենասիրութիւն և մարդասիրութիւն)

Ֆրանսիական «La Revue» կիսամեայ հան-
դէսը մի քննութիւն է բացել մի շատ շահա-
գրգիւ թէմայի մասին. «Արդեօր հայրենասի-
րութիւնը անպարզելի է մարդկայնութեան
սիրոյ հետ»: Նա դիմել է Ֆրանսիայի նշանա-
ւոր փիլիսոփաներին, բարոյագէտներին, գիտ-
նականներին, պատմագիրներին, ազգագիրնե-
րին, վիպասաններին և բանաստեղծներին,
խնդրելով արտայայտել իրանց կարծիքը, որ-
պէս զի յարուցված հարցը քննվի բազմակող-
մանի, զանազան տեսակէտներէց, որից յետոյ
միայն հնարաւոր է գալ մի վերջնական և ան-
կողմնակալ եզրակացութեան:

Եւ ճշմարտ, արծարծված հարցը վերին առ-
տիճանի կնճռոտ, փափուկ և կարեւոր հարց է.
միթէ՞ նա ով մարդասէր է, դարձրում է հայ-
րենասէր լինելուց. միթէ՞ նա ով հայրենասէր
է, դարձրում է մարդասէր լինելուց. միթէ՞
հայրենիքի սէրը ոչնչացնում է մարդկայնու-
թեան սէրը:

Հարցը ոչ միայն պատմական, այլ և փիլի-
սոփայական, բարոյական ու սոցիալական ա-
հագրի նշանակութիւն ունի: Ով վատ հայրե-
նասէր է, ասում են օմանք, նա և վատ մար-

դասէր է. իր հայրենիքից դուրս ուրիշ ոչ մի
բան պէտք չէ սիրել, ասում են ուրիշները,
որովհետեւ սիրելով մարդկութիւնը, դուք բա-
ժանում էք ձեր սէրը, որով և ֆրանսիական է
հայրենիքը: Եղիկ են և կան քարոզիչներ, ո-
րոնք թթու, նեղ հայրենասիրութիւնը ամենա-
մեծ առաքինութիւն են համարում, բայց կան
և այնպիսի քարոզիչներ, որոնք ընդունում են
միայն մարդասիրութեան գաղափարը և հեր-
քում հայրենասիրութեան գաղափարը:

Այդ տեսակէտներից, շատ հետաքրքրիչ է
իմանալ, թէ ինչ կարծիք ունեն քաղաքակրթ-
ված Եւրոպայի և մեր դարի նշանաւոր մտա-
ծողները, որովհետեւ ֆրանսիական ամսագիրը
որոշել է դիմել նաեւ Եւրոպայի յայտնի փի-
լիսոփաներին և բարոյախօսներին:

Այժմ տեղի է առնում Ֆրանսիայի մտածողների
կարծիքները, որ և մենք քաղաքածօրէն, առաջ
կը բերենք:

Բայց առաջ պէտք է բացատրենք, թէ ին-
չից դրված, ֆրանսիական ամսագիրը բացել
է այդպիսի քննութիւն:

Այսպէս կոչված «խաղաղասէրների» շահե-
րով եւրոպական ազգերի իմացական խաւը
այլ ևս ցնորք չեն համարում և դառնացանք
համաշխարհային եղբայրութեան և միջազ-
գային արդարադատութեան գաղափարը: Մին-
չ և այսօր մարդկութիւնը սովոր էր տեսնել
որ ազգերը, ժողովուրդները իրանց շահերի,
անկախութեան պահպանութեան և պաշտպա-
նութեան միակ միջոց համարում են պատե-

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿՍՈՒՍԱՐԱՐՈՒՄ ԶԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կառավարիչ սեռախն յայտարարված Երեւն գոր-
ծերի միջոցով:

(Հարցումներ Թիֆլիս)

Կրթական վարչութեան յայտարարութիւն-
ները Նովոօթրեան գաւառական դէմստօյի
դէպի ժողովրդական լուսաւորութիւն ունե-
ցած անկանոն յարաբերութեան մասին լիա-
պէս հաստատվելին Տվերի նահանգի դէմս-
տօյական հաստատութիւնների գործունէու-
թեան այն ընդհանուր քննութեամբ, որ Բարձ-
րագոյն հրամանով կատարեց Տօմարայտեր
Շտուրմերն անցեալ տարվայ վերջին, նոյնպէս
և տարիկանական դեպարտամենտը հասած տե-
ղեկութիւններով:

Պարզվեց, որ գործադիր, մասամբ էլ կար-
գադիր իշխանութեան խորհուրդների վարչու-
թիւնից ազատ վարձով ծառայող անձերից
կազմված հաստատութիւնների ձեռք անցնելով
և այս վերջիններիս ազդեցութեան զօրանալով
զեմստօյների գործերի վրա, մասնաւորապէս
ծառայողների վարձիւն և արձակելու վրա,
առաջացեց այն, որ Տվերի գեմստօյների ծա-
ռայողների մէջ սպրդկեցին նշանաւոր չափով
այնպիսի մարդիկ, որ քաղաքականապէս ան-
վատանելի են: Այս բանում առանձին ուշա-
դուրէի ենք արժանի է ժողովրդական ուսու-
ցիչների կազմը, չը նայելով որ ժողովրդական
զպրոցի տեսուչը չէ հաստատել կօմիտեայի ա-
ռաջարկած թէկնածուները մօտ 40% իբր
ուսուցիչ գեմստօյների զպրոցների համար:
Այդ տեսակ անձերն այդպիսի գերաւորութիւն
նր յիշած գաւառում բնակաւոր ծնեց-
րեց ձգտում դարձնել զպրոցական դաստա-
վութիւնը պրօպագանդայի գործիք ոչ մի-
այն գոյութիւն ունեցող պետական և հա-
սարակական կազմի դէմ, այլ և կրօնի դէմ:
Բնագրական ընթերցանութիւնների ժամա-
նակ քաղաքում էին այն միտքը, թէ Աստուած
չը կայ և թէ բնութեան մէջ գոյութիւն ունեն
միայն բնական ուժերի ազդեցութիւնը և այն:
Ի միջի այլոց Նովոօթրեան գաւառի ժողո-
վրդական ուսուցիչներից մէկի բնակարանում
գտնվել է յեղափոխական հրատարակութիւն-
ների պահեստ, միաժամանակ պարզվել է, որ
այդ հրատարակութիւնները ժողովրդական ու-
սուցիչները տարածելիս են եղել աշակերտնե-
րի մէջ և նրանց միջոցով էլ հասակաւոր ազ-
գաբնակութեան մէջ: Բացվել է, որ ուսուցիչ-

ներն աշակերտներին կարգում էին այնպիսի
գրական գործեր, որոնցով կարելի է մտքերը
զրգուել Կառավարութեան և Եկեղեցու դէմ,
իսկ զպրոցներում գործածվելու թոյլատրված
գործերի ընթերցանութիւնը տեղի էր ունե-
նում այնպիսի բացատրութիւններով, որոնց
նպատակն էր լսողներին ուղեղում ամրապնդել
հակապետական հայեացքներ և խախտել կրօնի
և բարոյականութեան սկզբունքները. օրինակ՝
Պուշկինի «Կապիտանի աղջիկը» վէպի ընթեր-
ցանութեան ժամանակ ցոյց են տրվել մոգա-
կան լապտերով պատկերներ, որոնց նիւթն է
եղել ազնաւականներին կախելը ապստամբ ամ-
բոյի ձեռքով, և դրան համապատասխան բա-
ցատրութիւններ են տեղի ունեցել: Թէ որքան
կամակոր կերպով էր առաջ քշվում կրթու-
թեան այդ փչացնող ուղղութիւնը երևում է
նրանից, որ ժողովրդական զպրոցների աշա-
կերտների դասարանական տետրակներից շա-
տերի մէջ, իրանց աւանդված դասերի համա-
ռօտագրութիւններում երևացել են վրդովեցու-
ցիչ և յանդուգ ու լկտի դատողութիւններ
Եկեղեցու և հոգեւորականութեան մասին:

Տվերի նահանգի մի քանի մասերում զպրո-
ցական գործի այդ տեսակ վիճակի ժամանակ
նշանաւոր է հայրենաստում նահանգական գեմս-
տօյի ժողովի անցեալ տարվայ որոշումը
զպրոցական գործի առիթով Տվերի գաւառում
Առանց որ և է առանձին հիմքի քննութեան
առնելով Տվերի գաւառական գեմստօյի խոր-
դիքը՝ գաւառի գեմստօյական զպրոցները
հոգեւոր վարչութեանը յանձնելու մասին՝
նահանգական գեմստօյի ժողովը որոշեց յիշ-
ված գեմստօյի վերաբերութեամբ ձեւաւարիկ
մի շարք պատժողական միջոցներ, այսինքն՝
զպրոցները հոգեւորականութեան յանձնելու օ-
րից սկսած այլ ևս այդ գաւառին չը տալ դեղե-
րի և զպրոցական պիտոյքների համար փոխա-
ռութիւն, անմիջապէս յետ պահանջի այն բո-
լոր փոխառութիւնները, որ տրվել են զպրո-
ցական շէնքեր կառուցանելու դրամագրից և
այն, դրա հետ միասին, ինչպէս յիշված է
ժողովից հաստատված զեկուցագրում, գեմս-
տօյի ժողովը լիապէս հակառակ էր, թէ
այդ առաջարկված միջոցները որքան ծանր
ազդեցութիւն կունենային Տվերի գաւառի ազ-
գաբնակութեան վրա:

Այդ բոլորը միացած այն հանգամանքի հետ,
որ 1904-1906 թւի եռամեակի Տվերի նահան-
գական և Նովոօթրեան գաւառական գեմստօյ-
ների նորընտիր կազմը հիմք չէ տալիս յուսա-
րու, որ յիշված տխուր երեւոյթները կը փոխ-
ոյ, սկսեցին պիտալ նրանք, դրանով կամե-
նում են թմրեցնել մեր հայրենասիրական
զգաստութիւնը, որպէս զի մեզ աւելի լաւ
խեղդեն. նրանք շոյում են հումանիտարական
գաղափարը՝ ջլատելու համար մեր խնդա-
պաշտպանութեան բնագործ մարդկութեան սէրը
կը ջնջէ մեր մէջ մեր հայրենասիրութիւնը.
հայրենիքի սէրը չէ կարող հաշտվել օտար եր-
կիրներին սիրոյ հետ:

Հայրենասէրների այդ զգացումները յարգե-
լով և ցանկանալով պարզել, լուսաբանել նը-
րանց համար այդ կենսական խնդիրը, Ֆրան-
սիական հանդէսը ուղղեց Եւրոպայի նշանա-
ւոր մտածողներին հետեւեալ հարցմունքը.

«Արդեօր հայրենասիրութիւնը պարագրի
է մարդասիրական զգացումների հետ, որոնք
աւելի և աւելի են տարածվում քաղաքակրթ
աշխարհում: Հասել է՞նք արդեօր մի այնպիսի
ժամանակի, ուր հայրենիքի գաղափարը, ար-
տադրած լինելով իր բոլոր պտուղները մարդ-
կութեան զարգացման համար, ձգտում է տեղի
տալ ուրիշ գաղափարների: Կամ, որոշեց, աւե-
լի լաւ է, որ ամեն մի ազգ պահպանէ իր
հայրենասիրութիւնը, որպէս զի կարողանայ
շարունակել իր պատմական էվօլյուսիոնը և
որպէս զի կարողանայ իր կերպով աշխատել
մարդկութեան առաջադիմութեան համար:»

Այս հարցերի պատասխանը ահա բերում
ենք համառօտակի:

II

Թօնեցնեք առաջ փիլիսոփաներին, բարո-

վն, և որ Տվերի վերջին դեմստվոյն հերթա-
կան ժողովը, ժամանակ գտնելով գաւառական
գեմատվոյն յիշված խնդիրը մանրամասնորէն
քննելու համար, իր գրադմուշներէն համար
որոշված պայմանաժամից առաջ ցրվեց, չը-
ձեռնարկելով 1904 թւականի հաշվեկշիռի քնն-
նութեանը. դրանով ներքին գործերի մինիստ-
րին անհրաժեշտօրէն ստիպեց Նորին Կայսե-
րական Մեծութեան ամենապատակաւ գեղարու-
տալու Տվերի նահանգի գեմատվոյական հիմ-
նարկութիւններէ գործունէութիւնը կարգաւո-
րելու առանձին միջոցներ ձեռք առնելու հա-
մար: Այդ գեղարուարի առիթով Բարձրագոյն
հրամանը կայացաւ ներկայ յունվարի 8-ին:
Հետեցնելով Տվերի նահանգի գեմատվոյների
գործերի կանոնաւոր ընթացքը խանգարող ա-
մենագլխաւոր պատճառները, Բարձրագոյն հրա-
մանում ցոյց տրված միջոցները կարող են դիւ-
րացնել գեմատվոյական հաստատութիւններ
մէջ եղած բարենպաստակ անձերին կարգ մտցնել
նրանց մէջ և առ նրանց գործունէութեանը
օրէնքի և ազգաբնակչութեան էական կարծիք-
ներին համապատասխան ուղղութիւն:

Մ Ա Տ Ն Ն Ա Պ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն

«Учебный Курсъ Вексельнаго Права» Тифлисъ.
1904 г. (68 страницъ, цѣна 60 коп.)

Այս մի նոր դասագիրք է, որ գրել է երգու-
եալ հաւատարմատարի օգնական Ս. Պ. Տէր-
Մինասեանը: Կաշապահական կուրսերի համար
խակապէս դա պարիսի կարգացած դասաթո-
սութիւններն են նոյն նիւթի մասին Ն. Ո.
Աբրահամեանի հաշվապահական կուրսերում:

Նախ և առաջ պատմված է դասագրքի սկզբի
մի բանի գլուխներում մտերմակի ծագումն ու
զարգացումը շատ պարզ և դիւրեմբունելի լեզ-
ւով, յետոյ նոյն ձեռք վերածված է մտերմակի
գաղափարն ընդհանրապէս, նրա կոչումը,
յատկութիւնները և թէ ովքեր իրաւունք չու-
նեն մտերմակի առ և այլն, իսկ յետոյ առաջ է
բերված այդ նիւթին վերաբերված օրէնքի
բոլոր յօդուածները: Նիւթը պարզաբանելու
համար կան բառական թուով մտերմակի օրի-
նակներ:

Այդպիսի դասագրքեր կան, բայց գոնէ մեզ
ծանօթներէց ոչ մէկը չէ վերածված այդպէս
պարզ և ճշգրտ ու հասկանալի լեզուով: Դասա-
գրքի միւս առաւելութիւնն էլ այն է, որ վեր-
ջում մօտ 16 երես հարցեր են դրված ամբողջ
դասընթացը կրկնելու համար: Մի այդպիսի
պարզ և ժողովրդական դասագիրք անհրաժեշտ
է ոչ միայն մեր հաշվապահութիւն սովորող
մեծ մասամբ թիւրուս ու տղէս երիտասարդու-
թեան համար, այլ և նա անհրաժեշտ է մեր
վաճառականների ու գործնական կեանքի
մէջ մտերմակով փող տուող և առնող անձերի
համար, իրր գոյութիւն ունեցող օրէնքների
ճշգրիտ պատկեր:

Գրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Թրքի գինը բաւական թանկ է:

Մ Ի Ն Ո Ր Բ Ա Ն Կ

(Նամակ Երևանից)

Միացեալ և համերաշխ ուժերով գործելը և
աշխույթիւն ունենալը մի ժամանակ անհաւա-
տալի էր թոււած, մանաւանդ գաւառում և գիւ-
ղում, բայց այսօր այլ ևս այդպէս չէ: Ո՞վ կարող
էր կարծել, որ մարդիկ՝ փոխադարձ հաւատի
և վարկի վրա հիմնված՝ կը ստեղծեն բանկային
հաստատութիւններ, որոնցով եթէ ոչ բոլորը-
վին, գոնէ մասամբ կը թուլացնէին գաւառի և
գիւղի աղքատ վաշխառուների անխելձ «վրա-
դիրը»: Նախանցեալ տարի բացված փոխա-
դարձ վարկի ընկերութիւնը Երևանում և հա-
մանման ընկերութիւնը փոքր վարկով (мелкій
кредитъ) Աշտարակ գիւղում իրանց գործու-
նէութեամբ և ցոյց տուած ծառայութեամբ կա-
րող են հաստատել իմ ասածը: «Кавказъ»
պաշտօնական թերթում, № 14, համառոտակի
յիշված էր Աշտարակի բանկի 1904 թւի ամ-
բողջ գործունէութիւնը:—Վճարող անգամ եղել
է 876, ընդամասութիւնը՝ 109,000 ռ., անդա-
մով՝ մտել է 25,380 ռ., իսկ կողմնակի
մուտքերի՝ հետ միասին՝ 33,331 ռ. 60 կ.:

Աշտարակի գիւղական բանկը այն տեսակիցն
է, որի նմանը Ռուսաստանում կայ մինչև
1700 տեղերում: Այդչափ մեծ ընդունի պարսի-
կերը բացատրվում է նրա գործնական օգուտի
և դիւրամատչելի պայմանները չափով: Բացի
այն, որ նա մեծ ընդհանրութիւն է ստանում
վաճառականների և աղքատ արհեստագործների
ընդունում, նա առկա է և կառավարական բան-
կերի և փոխառու կասսաների գործու-
նէութիւնը, թէև փոքր չափով: Այս աղբ ա-
ռաւելութիւնները ի նկատի ունենալով, պէտք
է ուրախանալ, որ Երևանում, մի քանի բանկ-
մասց անձանց նախաձեռնութեամբ, ստացվել է
հաստատութիւնը մի նոր այդպիսի բանկի,
որի անգամները առաջին ժողովը նշանակված
էր կիրակի, ամսին 18-ին, քաղաքային վար-
չութեան դահլիճում:

Ժողովի գլխաւոր նպատակն էր. 1) ընտրել
խորհրդի 6 անդամ, վարչութեան՝ 3 անդամ և
նրանց անձնագրաստիւնը: 2) Որոշել վարչու-
թեան անգամներին վարձ: 3) Որոշել սկզբնական
և ընթացիկ ծախսերը: Գաղանկի բուհարկութեան
համար թերթիկներով ձայների ստացան որպէս
խորհրդի անդամ՝ պ. պ. 1. Տիգրանեանց
(բժիշկ), Գեղեքաւով (նահանգ. դատ. անդամ),
Գ. Սահակեան (վաճառ.), Գ. Եսայեան (քաղ.
ինժեներ), Է. Տ. Գրիգորեանց և ուրիշ-
ները: Վարչութեան անգամներին համար ձայնի
ստացան՝ պ. պ. Ս. Տէր-Մարտիրոսեան, Զ.
Նազարեթեան, Ա. և Տ. Աթանասեանցները, Ա.
Տէր-Ստեփանեանց, և ուրիշները: Վարչութեան
անգամներին վարձ՝ որոշեց՝ կառավարչին 800 ռ.,
իսկ միւսներին 600-ական ռ.: Սկզբնական և
ընթացիկ ծախսերի համար վճարեց մինչև
720 ռ.:

Ուշ լինելու պատճառով արկղիկներով
բուհարկութիւնը թողնվեց միւս կիրակի: Ժո-
ղովի սկզբում նախագահում էր պ. Տէր-Մար-
տիրոսեան, իսկ վերջը՝ պ. Գեղեքաւով: Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

Տ.—Ս.

ԴԵՐԱՍԱՆ Մ. ԱՂԱՅԵԱՆԵՑ

(Նրա 25-ամեայ դերասանական գործունէու-
թեան առիթով)

Ո՞վ չը գիտէ, որ հայկական բեմը ծանր և
փշալից ասպարէզ է: Պ. Մ. Աղայեանը քսան
և հինգ տարի սրանից առաջ, երբ բոլորովին
երիտասարդ էր, գլուխը լի ոսկէ երազներով,
փայլուն ապագայի յոյսերով ոտը կոխեց բեմը:
Քառորդ դար շարունակ թատրոնը հազար ու
մի դժբաղդութիւնների և փորձանքների են-
թարկվեց, շատ չար ու բարի տեսաւ, շատ դե-
րասաններին յուսահատութեան հասցրեց, սով-
պելով նրանց ուրիշ միջոցներով օրական հաց
հայթայթել, բայց պ. Աղայեանը մնաց կան-
գուն:

Նա իրեւ ծայրահեղ մոլեռանդ, ճշմարիտ
սիրահար, երբեմն կուշտ, երբեմն հացի կարօտ,
մնաց հաւատարիմ ապաստար իր փայփայած
հայ բեմին:

Նա իր կեանքում ունեցել է մի նպատակ,—
լինել դերասան և նա մնացել է դերասան մին-
չև վերջը:

Սքանչելի Աղայեանի օրով,—քսան և հինգ
տարի առաջ, մեր համեստ Աղայեանը կապ-
վեց բեմի հետ և մնաց առնչու անբաժան:
Հայոց բեմը, եթէ մնացել է կենդանի մինչև
հիմա, մեր գրանով պարտական ենք ոչ մի-
այն տաղանդներին և հանձնարներին, այլ և
պ. Աղայեանի նման ամբողջով սիրելիին,
որոնք թատրոնական գործի ծանրութիւնը
պահել են իրանց ունեւրի վրա կատարեալ ֆա-
նտազիոսութեամբ: Այս սիրելի թիւը քսանի
որ չափից դուրս սահմանափակ է, մերք, եթէ
մեր մէջ կայ մի փոքր պարտաճանաչութիւն
և խղճմանք, պարտաւոր ենք յայտնել մեր
երախտագիտութիւնը յայտնել ոչ թէ պրա-
տական սիրով, այլ շօշափելի միջոցներով:

Մի դերասան, որի իսկական անունը պէտք
է լինէր բազմաշարք բեմի մշակ, որը իր
մատուց երիտասարդական ամբողջ կենսա-
յոյժերը թաղել է հայ բեմի հիմնաքարերի հետ
և որին իր սիրած բեմը անընդունակ է դարձ-
րել որ և է ուրիշ գործով զբաղվելու՝ ապ-
րուստը հայթայթելու համար՝ կատարեալ ար-
ժանի է խաղաղութիւն:

Պ. Աղայեանը միայնակ մարդ չէ, նա ըն-
տանիքի, զուգակի տէր է և այդ ընտանիքի
հայրը, ամբողջ քառորդ դար դերասանական
չաքքալ կեանք վարելով, անուշա մխիթա-
րում էր իր գեղատառնը ապագայ յոյսերով:
Այդ ապագայ յոյսը հասել է: Երկուշարթի,
ամսին 26-ին, որդիվելու է Աղայեանի ընտա-
նիքի վիճակը:

Գանի որ այդ վիճակը լինելու է նրա կեան-
քի մէջ լուի մի անգամ, թող հասարակութիւ-
նը լուրջ մտածէ իր պարտը կատարելու հա-
մար:

Հարկաւոր չեն ուղերձներ, հարկաւոր չեն
պատկեր ու ծաղիկներ, Պ. Աղայեանցին
հարկաւոր են նիւթական միջոցներ: Թող
այդ յոյսած մարդն էլ մի անգամ ա-
զատ շունչ քաշէ: Թող նրա ընտանիքն
էլ մի անգամ զգայ, որ բեմական արուեստն

փ այն անմահների ապաքին հրատակից, որ դուրս
կը գալ նրան. նուազեալ, ինչպէս պատանից ձո-
մակալ կայսրութեան:

Այնքեղ Ֆայի, մեծ փիլիսոփայ, որ վեր-
ջերս գրեց «Աղայեանի հոգեբանութիւնը» նշա-
նաւոր աշխատութիւնը, գրում է.

«Պէտք է մարդ իր հայրենիքի համար լինի, ոչ
բնդդէմ ուրիշ հայրենիքների, բայց նշանի հետ,
ամենը միասին, մարդկութեան համար:
«Մարդկութիւնը, իբրեւ բոլոր մարդիկ օրգանա-
կան միութիւն, դու միայն մի իդէալ է եւ, առանց
ազգերի, որոնց մէջ նա իրադրվում է անկասա-
րելապէս, նա կը փնէր միայն վերացականութիւն:
«Քաջաբա՛ն և շովինիստ ազգայնութիւնը (նա-
ցիօնալիզմ) մի սխալ է և անարդարութիւն, սխալ
է, որովհետեւ ոչ մի ազգ մի փակված ամբողջութիւն չէ,
որ բաւականաւոր ինքն իրան և իր մէջ ունենայ
իր միակ արժեքը. անարդարութիւն է, որովհետեւ
հայրենիքի սերը ոչ մի բանով չէ պարտաւորեցնում
մարդուն առեղ մարդկութեան միւս օրգանները, ինչ-
պէս չէ պարտաւորեցնում առեղ ընտանիքը կամ իր
սեփական անձը:

«Բացարձակ և շովինիստ միջազգայնութիւնը նոյն-
պէս կեղծ է և անարդար: Մարդկայնութեան ոչ մի
սեր, նոյն իսկ ամենամեծագոյնը, չէ արձակում
մի այն պարտքից, որ ունենք դէպի մեր հայրե-
նիքը, որին մենք պարտական ենք մեծ մասը միայն
ամենի, ինչ որ ենք»:

Կամ զ'Օստոմիլի պատասխանել է. «Եթէ
պէտք է ընտրութիւն անել հայրենասիրութեան և
մարդկայնական զգացմունքների մէջ, եւ ինչո՞ւր
հայրենասիրութիւնը:

Անասի կըրուս-Բեօլի յայտնի «հեղինակը
այնպիսի աշխարհայեցակ աշխատութիւնների,
ինչպէս «Ցարերի Կայսրութիւնը», «Եկեղեցին
և Ազատամտութիւնը» «Փրանսիան», Ռուսաս-

էլ այնքան անիծեալ չէ, ինչպէս թուեցէր է
մինչև այսօր: Թող պ. Աղայեանը ստիպված
չը լինի արգելիւթ իր գաւառին նոյն շաւղով
գնալու:

Սուրբ պարտը կայ հայ հասարակութեան
ապացուցանելու, որ աղին ու անխնշ մշակի
բրախքը չէ մասնավոր մտացութեան:

Գ. Բաշինջաղեան

ՆԱՄԱԿ ՆԱՄԱՆՈՒՑ

Յունվարի 18-ին

Անցեալ օրը այրվեցին Քեալ-Բալայ Հիւսուֆի
երկարակնի տները, ուր գետեղված էր տե-
ղական հիւրանոցը:

Հրդեհը սողակի էր: Գիշերվայ ժամը 1-ին
հարայնորդը, զանգերի հնչիւնները և անորձա-
նակի հարուածները յայտնեցին ամբողջ քաղա-
քին հրդեհի ծագումը: Ի՞նչ օգնութիւն կարող
էր հասցնել գիշերվայ կէսին հաւաքված ամ-
բոյրը: Քար չը կայ, հող չը կայ, բան ու բրչի
բան չէ: Օգնութեան կանչված վրիճարներին,
որոնք ներսից գտնէ այրվելիք իրերը դուրս էին
թափում, նոր նշանակված փոխ-գեղատեղող
հրամայում է հեռանալ և հեռանում են: Այր-
վում է ամեն ինչ. վրասը հաշված է մօտ տա-
սը հազար (10,000) բուրլի: Մարդկային դո-
հեր չը կան:

Մեր յետ ընկած Շամախում, ինչպէս փո-
ղոցների անմարքութեան, սարայատակի ու
լուսաւորութեան մասին, նոյնպէս հրդեհաշէջ
մեքենաների մասին մտածող անգամ չը կայ:
Շամախին այժմ կառուցված է բոլորովին
փայտից ու նմանվում է մի չոր փայտեայ ան-
տառի, որի ամենամիտքը հրդեհն անգամ մեծ
սարսափի մէջ է ձգում ազգաբնակչութեանը:

Հաստատ աղբիւրից գիտենք, որ երկրաշար-
ժից վնասվածների օգտին հաւաքված փողերից
մօտ 50,000 բուրլի գումար կայ տեղական
կոմիտեում: Եւ ի՞նչ չէ, որ վերոյիշեալ
գումարից հոգալիքն էին թէ փողոցների սալա-
յատակը ու լուսաւորութիւնը և թէ հրդեհաշէջ
մեքենաները—մի անհրաժեշտ գործիք մի փայ-
տէ քաղաքի համար:

Անցեալ օրը մեր գաւառական ատենում
անուրբով ծախվեց երկրաշարժի պատճառով
Նօբելի նուիրած 950,000 պուլը նաւթը, որ
վաճառվեց հէց իր տեղում—Բագուում օգտ-
վողները միևնոյն էին...

Զարբար.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Քաղաքային վարչութեան ընդունարանում

կախված է այն երիտասարդների ցուցակը,
որոնք ծնվել են 1882 թվ. հոկտեմբերի 1-ից
—մինչև հոկտեմբերի 1-ը 1883 թվ. և որոնք
պիտի այս տարի Թիֆլիսում ենթարկվին
գլխաւորաբար թիւի: Այն երիտասարդ քաղա-
քացիները, որոնք ծնված են վերոյիշեալ ժա-
մանակամիջոցում և չեն մտցրված ցուցակում,
պարտաւոր են իրանց մասին շուտով յայտնել
Ուսարկային ցուցակում մտցնելու համար, ներ-
սանը և Եւրօպային, իր պատասխանի մէջ ըն-
դունում է, որ հայրենասիրութիւնը կարող է
հաշտվել համաշխարհային եղբայրութեան
հետ, բայց դատում է, որ մարդ չէ կարող ան-
կեղծօրէն սիրել օտար ազգերը, եթէ առաջ
խոր կերպ

Հայացանելով իրանց ծննդեան վկայականները: Յունվարի 24-ին նշանակված է Գանձակի նահանգական դատարանի Ծուռում տեղի ունենալիք նիստում Իսահակ Ծատուրեանի, Յա-կոբ Սահակեանի, Վլադիմիր Դանիելյանի և Կոր Սահակեանի, Վլադիմիր Դանիելյանի Մկրտիչ Լաւրամանեանի գործի քննութիւնը: 1459 պատժական օրէնագրերի յօդուածներում նախատեսած յանցանքների մէջ:

Յունվարի 21-ին, երեկոյան ժամը 11-ից անց, այն ժամանակ, երբ թիֆլիսի ձիաքաշ երկաթուղու երթևեկները դադարում է և երբ ծառայողները օրվայ վատակածը բերում են յանձնելու գրասենեակին, այդ ժամանակ 6 հոգուց բաղկացած մի առաջակային խումբ յարձակվում է Անտոնի Երեմեանի գրասենեակի վրա կողոպտելու նպատակով: Սա-սենեակի վրա կողոպտելու գործողները և հայն այդ նրանց չէ աջողվում գանձապահի և մնացած ծառայողների բարձրացած աղմուկի շնորհիւ: Անտոնի Երեմեանի աջովում է միայն խել երկու կոնստանտնուպոլիսի 43 ր. և մի քանի կաշիներ և փախել դիմացի գանձապահի պարտէզների միջով: Անտոնի Երեմեանի անհետ-ված չեն:

Երկրագործութեան միջնորդութիւնն ուղարկել էր անցիւղ տարի թիւրքական ծխախոտի ընտրի սերմեր երևանի նահանգում անհայտնու-վործ անելու համար: Այդ սերմերից ստաց-ված արգիւնքների նմուշներն այժմ երևանի Սարգսի այգու կառավարին ուղարկել է թիֆլիսի երկրագործութեան միջնորդութեան երկրագործական գեպարտամենտը հասցնելու համար:

Յունվարի 20-ին թիֆլիսի նահանգական դատարանի առաջին քրէական բաժնում լուրջ կովկասեան երկաթուղու երեւանի կա-ռավարիչ Վեդիկեանի պատմութեան գործի դե-կլորակները նահանգական դատարանը, աչքի առաջ ունենալով, որ այդ սպանութեան յան-ցաւորը չէ գտնվել, վճռեց դատաբեցիկ այդ գործը:

Յունվարի 17-ին գեղերը Կօջորի ճանապարհ-ին բուր-բորանից սպուկ են մի փոսի մէջ մի ձիական և 3 ձի անուրիւ բարձած, իսկ մնա-ցած 5 ձիերը մնացել են ողջ:

Ժողովրդական լուսաւորութեան գեպարտա-մէնտը բացատրեց, որ հրէական դատարանի պատկանող անձինք չեն կարող իգական գիմ-նադրանքի և պրօֆիմագրանքի, նոյնպէս և այլ քրիստոնէական դպրոցների հոգաբարձա-կան խորհուրդների անդամ լինել:

Կովկասեան բնակային վարչութիւնը յունիսի 10-ին նշանակել է անուրի երկու հոգաբարձի-նրի մէջ եղած հանքերի մշակման համար: Այդ հոգաբարձիներն են «Կարմիր-բար» և «Արջբար» կոչված տեղերը Ալեքսանդրովի գաւառում: Դրանցում կան մարգարեների հան-քեր, որ գտնվում են Վ. Ֆ. Գրիգորեանի իրա-ւասութեան տակ:

Գանձակից գրում են «Ноб. Обоз.» լրագրին, որ շուտով այնտեղ կը բացվի հացեղների հա-մար գրասենեակ:

«Раш. Дн.» լրագրում հաղորդում է, որ պատերի և հեռագրատների գլխաւոր վարչու-թիւնը առաջարկեց Վարչախոյի պետ-հետա-յարան շրջանի գլխաւորի գործադիր պաշ-տօնեաներին, որ սրանից յետոյ այն տեղեկա-ֆիստները, որոնք կաղաւաղեն հեռագիրը ըն-դունելու ժամանակ, կարճակիւն ծառայու-թիւնից: Այդ միջոցը ձեռք է առնված հեռա-գրական սխալներին վերջ դնելու համար, որոնք յաճախ անսխալ ձեռնարկներ են ու-նենում: Օրինակ, մէկը հեռագրում է «Աղջիկ» ինձ մօտ է: Հեռագիրը ստացվում է այսպէս. «Աղջիկ մնում»: Վերջինս:

ՂՈՒԲԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Ղուբա-Սաշմազ խնուրի շինելու համար կարգադրութիւն կայ կառավարութեան կողմից, որ փող ծախան գանձարանից: Եթէ երկաթուղու ճիւղի կա-ռուցումը չաջողվեց, յայտ կայ որ շուտով, այն է վարնանը, խնուրի կանցկացնեն»:

ԱՆԱՅԻՑԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Քաղաքի հասարակական կուրի ներկայացուցիչները շա-րունակվում են իրանց կարգով: Հայ սերող-ները իրանց հերթին անցնանքը խաղացին Սոնդուկեանցի «Պէպօ» կոմիտեան, որը ան-

ցած բաւական կենդանի և աջող: Իսկ ամսին 7-ին տուին է. Տէր-Գրիգորեանի «Բարեգոր-ծութեան դիմակի տակ» 5 գործ. դրաման: Խաղի ընդհանրագէտ անցաւ գոհացուցիչ. հա-մարեալ բոլոր դերակատարները իրանց դե-րում էին և աջող տարան, որով արժանացան խուռն երկուսն բազմութեան համակրութեան ու երկար ծափահարութեան: Ի միջի ալլոց աչքի ընկաւ իր գրաւիչ խաղով և օր. Կարինէ Նալբանդեան, որը չը նայելով առաջին անգամն էր բնի գուրս եկել, Հեղինէի գետար և պատասխանատու դերը բաւական աջող տա-րաւ: Ինչպէս լուր էր, մեր թատերասէները պատրաստվում են մի երկու ներկայացում ևս տալու այս բարեկենդանին: Յանկանք ալո-րութիւն: Ամսին 24-ին էլ լինելու է վրացի-ների և ռուս սերիոյների ներկայացում, բարե-գործական նպատակով:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԵՌԱՌԱՐ ԱՐԵՒԵԼՔՈՒՄ

Անգլիական մամուլը յուզվում է: Այն հան-գամանքը, որ Ռուսաստանը ուշացնում է իր պատասխանը Եւրոպային, սաստիկ սկսել է յուզել անգլիական մամուլը. նա այժմ ուղղա-կի յայտնում է, որ իբր Ռուսաստանի այդ պատասխանից է կախված պատերազմի և խա-ղաղութեան հարցը: Սակայն, Վիեննայի «Neue Freie Presse» լրագրերը չէ համաձայնում այդ կարծիքի հետ: Նա ասում է. «Ինչպէս էլ կազմ-ված լինի ռուսական պատասխանը, բայց նա չի լինի վերջին գիշերօթական ակտը»: Նոյն կարծիքի է «Polit. Corresp.» լրագրերը: «Ռուսաստանը մի ամբողջ շարք դիվիզիան ա-նելով Կորէյում, անհարկ կը դարձնէ Եւրո-պայի համար պատերազմ յայտարարելը: Միւս կողմից, անկասկած է, որ Մանչուրիայում Ռուսաստանը ոչ մի դիվիզի չի անի: Այդ շատ լաւ գիտեն թէ Տոկիոն և թէ Լոնդոնը:

Ռուսաստանը ոչ մի գիշերօթի չի անի: «Daily Telegraph» լրագրի Պետերբուրգի թղթակիցը խօսել է մի բարձրաստիճան գեպարտի հետ, որ յայտնել է նրան, թէ Ռուսաստանը, թէ և ամեն բան կանէ խաղաղութեան պահպանու-թեան համար, բայց ոչ մի կերպով չի համա-ձայնիլ գուրս հանել Մանչուրիայից իր գոր-քերը: Մանչուրիայի մասին բանակցութիւն-ներ անելու իրաւունքը բացառապէս պատկա-նում է Չինաստանին, ուստի Միացեալ-Նա-հանգները, որոնք դաշնագիր են կնքել Չինաս-տանի հետ, պէտք է դեռ առաջ բանակցեն ուսուցիչ կառավարութեան հետ, նախ քան ու-րոշեն իրանց հիւպատոսներին ուղարկել Մուկ-դէն և Անտոնով: Ռուսաստանը զիջումներ կանի միայն Կորէյի վերաբերմամբ:

Կոգնէ Չինաստանը Եւրոպային: Եւրոպա-կան մամուլը շատ է խօսում այն հարցի մա-սին, թէ Չինաստանը շատ կարելի է, որ օգ-նէ Եւրոպային, երբ պատերազմ ծագի: Այդ առիթով «National Zeitung» լրագրի մէջ գը-րում են. «Չինաստանը ամենալաւ գէպարտ հազիւ կարողանայ առջ Եւրոպային 50-60,000 մարդ, այն էլ շատ վատ կրթված զին-ւորներ: Սակայն նա կարող է առ Նապո-լիոնի սպայակն ծառայութեան համար լաւ վարձված զինւորներ: Բացի դրանից, նա կա-րող է օգնել Եւրոպային իր նաւատորմով, թէ և այդ օգնութիւնը շատ սահմանափակ կը լինի, որովհետեւ չինական նաւատորմը Եւրո-պայի հետ ունեցած պատերազմից յետոյ չէ վերանորոգված և միայն հիւսիսային գրահաւոր նաւերը դեռ որ և է պատերազմական արժէք ունեն»:

Սակայն մի այլ լրագիր, «New-York Herald», այն կարծիքն է յայտնում, թէ Չի-նաստանը կարող է ոչ թէ օգնել Եւրոպային, կամ չէ գործելու պահել, այլ ուղղակի Ռու-սաստանի կողմն անցնել, թէ և այդ գէպարտ: Անգլիան ստիպված կը լինի իր կողմից օգնել Եւրոպային և այն ժամանակ կը ծագի ընդ-հանուր-Եւրոպական պատերազմ:

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ

Ազգ. հիւանդանոցին մէջ

Թէ Կաղանդը մանուկներուն տօնն է ամէնէն աւելի, մի չի գիտեր ասիկա: Անոնց է որ Կաղանդը իր ուրախութիւնները կը բերէ իր խաղաղութիւններուն և միջոցներուն հետ: Ինչ հրա-պարէր բան է տեսնել անոնց մանկական խանդավառութիւնները, որոնցով կողակողան, որոնցով իրենց անգիտակից երջանկութիւնը

նոր թէ ու թափ կ'անէ: Բայց տեսնել կա-ղանդը որբերուն, անոնց՝ որոնց ընտանիքէ վրկուած, չեն ճանչնար հօր և մօր կաթովին գոտանքները, կրկնապէս հրապուրել, կրկնա-պէս գրաւիչ է:

Եւ տեսնել որբերուն կաղանդը, որ տեղի ունեցաւ երէկ, Ազգ. հիւանդանոցի Հիւրանո-ցին մէջ: Տիկնանց խնամակալութիւնը, որ իր կազմութիւնն է ի վեր Հիւանդանոցին պա-տասպաններուն համար ցուցուցած այնքան գնահատելի հոգածութիւններովը հաստատած է արդէն թէ հրքան արդէնաւոր, և հրքան արդարանալի է իր գոյութիւնը՝ Հիւանդանո-ցին նեցուկ տարբերէն մէկը ըլլալու աստիճան, —արդէն օրեր առաջ պատրաստութիւններ տեսած էր, և հանգանակութիւն կատարած՝ որուն արդիւնքովը երէկ Կաղանդի սեղան մը տուաւ Ս. Յակոբայ և Հիւանդանոցի երկսեռ որբերուն:

Հիւրանոցի դահլիճին և արտաքին սրահնե-րուն մէջ շարուած էին սեղանները, որոնց երկու կողմերը շարուած էին որբուհիներն ու մանկապարտէզի պէպէքները՝ դահլիճին մէջ, և Ս. Յակոբայ որբերը՝ արտաքին սրահին մէջ: Եթէ կային իրենց մէջ անփոփոխելիօրէն ան-ժպիտ ու խոռոչ գեմքեր, և սակայն գուար-թութիւնը կը թռչնէր ամէնուն զխոռոչ վրայէն. ամէնքն ալ ուրախ էին, և կը պա-տաստէին ճաշակելու իրենցմէ իւրաքանչիւ-րին առջև դրուած անուշապուրները որոնց պնակներուն շրջապատին շրջանակ կը կաղ-մէին մէջ մէկ փոփոյ: Նաև իւրաքանչիւր պնակի թով, պնակիներով բաքա: Ճաշի Հայր-մերը ըսելուն պէս, անոնցմէ իւրաքան-չիւրը ծանցաւ իր պնակին վրա: Մանկապար-տէզի պզտիկներուն մանաւանդ պարզած տե-սարանը ամէնէն պատկերաւորն էր հանդէսին: Գրեթէ ամէնքն ալ քօթիտի սանտրուած, ա-ռաւ մագլերով՝ որոնք նախընտրեալ բանաստեղծ-ներու կը նմանցնէին գրեթէ, և որոնք այն-քան կը սիրուէին իրենց գեմքերին. ամէնքն ալ աղու ակործով մը կը լափէին ապուրը, մինչ իրենց վրայ կը հակէին իրենց ուսուցչուհիները այն հոգածութեամբ՝ զոր կը տածեն անոնցմէ իւրաքանչիւրին համար: Կը հակէին նաև բացի տնօրէն Սակոբ էֆ. Նիկողոսեան և ուսուցիչ-ներէն, Որբանոցի խնամակալութեան անդամ-ներն ալ՝ Յակոբ էֆ. Գորեան, Լեւոն էֆ. Բա-նիկեան, և Չարմայր էֆ. Չարմարտիսեան, որոնք փոյթը ունեցած էին անձամբ երթալ ներկայ գտնուելու սեղանին. այսպէս նաև տիկնանց խնամակալութեան անդամները՝ որ-րոնցմէ միայն Տիկնայ Տիկայր կը բացակայէր, —տիկնայ Իրաքանեան, տիկնայ Մանուկեան, տիկնայ Գարամանեան և Օր. Միւսէնտիսեան: Ներկայ էին նաև Տ. Տիւրքայր, Լ. Հիւանդանո-ցին բժշկապետ Եֆ. Նալբանդէ, Եֆ. Տաղա-ւարեան Յակոբ էֆ. Էսայեան, որբանոցին նախկին տնօրէն Գալուստ էֆ. Մալաթեան և բժշկական ամբիւնը:

Սեղանը վերջանալուն՝ երգեր երգեցին թէ մեծերը և թէ պզտիկները, և որբուհիներէն մէկը՝ Օր. Մալաթեան Միւսէնտիսեան՝ ուղերձ մը կարդաց խնամակալութիւններուն ուղղութեամբ, որ-րունցմէ Կաղանդի առթիւ իրենց զգացած ու-րախութեան յայտնելի եղաւ, ըսաւ թէ ի-րենք որբեր չէին նկատուել, բանի որ այն-քան հոգածութիւններ մոռնալ կուտային ատի-կա իրենց: Ու շարահալութիւն յայտնեց աղիւ խնամակալութիւններուն, որոնք իրենց բարօրու-թեան համար կաշխատէին:

Անոնք, դահլիճին անկիւնը, վառարանին թովիլը, պօս մաքեի ճշմարիտ խանութի մը վերածած էին ձեռագործի սանդուղի թա-շեայ տուփերը և խաղալիքները՝ ամէն տե-սակէ: ձեռնակ բուրդով դանուկ մը կարծես թէ մայրն էր թող պիտի տայ բերելու, աղ-բահար նալուածներով պէպէքներ ինքնաշարժ կառքի մը մէջ բազմած գեղուհի մը՝ որ կոմ-սուհի մը ըլլալու էր անշուշտ, երկու ձեռքերը մէջ մէկ ծնողայ բռնած ու նստած նուագա-ծուհիներ, շոգեխաւեր՝ որոնց հր նաւագործա-րանին (.) մէջ շինուած ըլլալը գծուար էր որոշել և այլն և այլն:

Յետոյ թիւեր բաժնուցեան իւրաքանչիւրին, և անոնց համեմատ բաշխուցեան խաղալիքնե-րը, որոնք ալ իրենց վրայ թիւեր կը կրէին: Անկարագրելի էր ուրախութիւնը պզտիկնե-րուն. մէկ ծայրէն միւսը անորոշ թփուտը մը, ակործովի խփուտը և ժխոր մը, զոր կա-րելի չէր զսպել: Իւրաքանչիւր նուէրի հետ շղարշի մէջ տրուած ափ մը շաքար ալ կը տրուէր, և յետոյ ստղծակ թուղթերով միջոց: Իր նուէրները առնող կ'երթար որբանոց-մանկապարտէզի պէպէք մը՝ որբուհիները և անոնք իր նուէրը՝ որ բաց կառքի մէջ նըս-տած օրիորդ մըն էր:

Թէ և սովորականին պէս, արամախօսութիւն-ներ և արտասանութիւններ ընելու պատրաս-տուած էին պզտիկները, բայց տեղին անձիւ-թեան և անյարմարութեան պատճառաւ կարե-լի չեղաւ կատարել այդ մանկական հանդէսը: Խնամակալութիւն տիկնանքը յետոյ ձեռնոց գացին, լոգում բաշխելու համար ձեռքերուն:

Արհեստանոցի սաներուն կողմէ գեղեցիկ շրջանակ մը պատրաստուած էր, որուն մէջ գետեղուած էր տիկնայ Տիւրքայր պատկերը:

Կաղանդի սիրուն հանդէս մը, որուն տպա-ւորութիւնը այնքան գրաւիչ եղաւ և որ կէս օրուան ժամը 7 ու կէսին սկսաւ ու տեղց մէկ ժամ:

Գալթիսեան արքանոցին մէջ: Տիկնանց խնա-մակալութիւնն արդէն օրեր առաջ ամանորի առթիւ պէտք եղած պատուները գրկած էր Որբանոց: Առ այս մասնակցած էին նաև բա-րեսէր անձնատուութիւնը գրամական նուէր-ներով:

Կաղանդի գալուստը մանաւանդ երեխանե-րու աւետող աւանդական ծառը ցորեկէն մըր-գեղինաց սեղանին վրայ բարձրացած էր: Երէց որբուհիներ վայելչապէս հարթ մը պէս զայն զարգարած էին արմաթագած սեղանաւոր թե-լերով: Որբորդաւոր ծառի ճիւղերէն կախուած էին սանուհեաց տրուելիք տեսակ տեսակ խա-ղալիքներ, փոփոյներ, մոմեղէններ: Միջոցը՝ ամէն տեսակէն՝ սկաւազակներու մէջ, իրենց առնթերակից ունենալով բազմաթիւ նարինջ-ներ, մանտրիներ, տանձ ու խնձոր, երկայն ու լայն միծ սեղանին վրայ խոցացած էին. իսկ ի մասնաւոր Ս. Ծննդեան պահոց օրերը ու-տակի բնատուրային անուշեղէններ, պտուղնե-րու հատիկներէ յօրինուած տառերով նոր տա-րին կը շնորհաւորէին:

Ժամը մէկին որբուհիներն ամբողջ հիւրա-նոց հրաւիրուցեան, որ արդէն լոյսերու մէջ կը շողար: Լոյսեր մանկութեան հասակի սիրելի ամանորաբեր՝ ծառին շուրջը, լոյսեր պտղաբարձ սեղանին շուրջը սովորական լամ-բարներ: 44 որբուհիներ համազգեստ հագած, ուրախ գուարթ սեղանին ընդ մի բացօթ դե-տեղուած նստարաններու վրա իրենց տեղերը գրաւեցին: Իրենց ուղղուած դուռնաթացուցիչ բանի մը խօսքերէ ետքը, յոռնկայ խաղեցիկ տէրուական աղօթքը, (ճայնակցութեամբ դաշնակի), նոյնպէս Համիտիէ բայերով գոռ չեղտերով: Բարեբաղններու ստատրութեամբ նոյն յարկին մէջ պատասխանուած որբուհիներ՝ համակ ուրախութիւն կրած՝ առ Այն երախ-տագիտական գրաւոր ցոյցեր յայտնելու նուի-րական պարտաւորութիւնը իրարմէ խելու անզուպ փափաք մը կը տածէին: Եւ որպէս զի իրենց անտես չառնուին, յանձնարարուած էր գործներուն՝ մի առ մի կարգով պատրաս-տուած ուղեղները, ընդմիջումներ երգերու, օգտակար, լինելի, գուարթ խօսակցութիւննե-րու, ու պտուղները համոտեղով սեղանը թե-լեցնելու: Թաղին բարոյիչը որ ներկայ էր, պառնած խրատական մը խօսեցաւ:

Ժամը 6 ու կէսը անցել էր՝ երբ սանուհիք Տարեւուսն ողջունելու յատուկ տաղ մը երգե-ցին: Եւ կաղանդի հանդէսը նոյն գիշերուան համար վերջացաւ: Կաղանդի սեղանը այս ա-ռաւօտ կանուխ կը վերնայ:

Ի վերջոյ շափահաւ սանուհիները առտուն կանուխ եկեղեցի տարուցեան, որպէս զի կա-ղանդի առթիւ կարգացուելիք Յայտնուրբին ուղի ուղով ունեղորութիւն ընեն:

Տաւալանեան բնակարանին մէջ: Տարեկոյց առթիւ գեղեցիկ մտածումով մը տէր և տիկին Գրիգոր Խան Ծառանձեան ուղեղով կարօտ պարոցական մանուկներու ուրախութիւն մը պատճառել, առջի օր Բերայի Խայեան Վար-ժարանէն 100-ի չափ կարօտ երկուսն ուսա-նողներու առաւ սեղան մը տուին երէկ: Ա-սոնց սպասարկութիւնը կատարեցին իրենց զատիտարաններն ու զատիտարանները: Սեղանը բազմաձև մը գեղեցիկներով և անուշե-ղէններով լցուած և կանանչներով ու ծա-ղիկներով զարդարուած էր: Երկուսն աղակա-նորէն այս առթիւ զգացած ուրախութիւնը անպատմելի էր, այնքան մեծ հաճոյք պատճա-ռած էր իրենց:

«Սուրհանդակ»

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱՐԻՆԵՐԸ

ՌՈՒՄԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՑ

21 Յունվարի

Պէկին («Երեւոյն գործ») Կայսերական հրովարտակը մերժում է Լեւոնիկայի խաղերը:

